Ratio legis mluví pro tento výklad druhý. Účel předpisu § 2 je ten, aby proti cizincům, kteří zde již po určitou delší dobu bydlí, a zde již patrně pevně se usadili, nebylo nastupováno podle ustanovení tohoto zákona, poněvadž bylo jim za těžko hledati zaměstnání ve své vlasti nebo jinde. (Srov. důvodovou zprávu k vládní osnově tisk č. 1227 ex 1927.) Tohoto účelu jistě by nebylo dosaženo, kdyby jakékoliv překročení státních hranic bylo spojeno se ztrátou nároku podle § 2. Nutno spíše míti za to, že přerušení zdržování se v tuzemsku nastává teprve, když cizinec opustil tuzemsko s úmyslem usaditi se jinde. Vrátí-li se do tuzemska zpět po takovém přerušení, pak ovšem vztahují se na něho plně ustanovení zákona o ochraně domácího trhu práce, ale jinak překročení státních hranic samo o sobě nemá ještě za následek ztrátu nároku podle § 2 cit. zák.

Bylo proto nař. rozhodnutí, jež založeno je na mylném názoru právním, že jakékoli překročení hranic má za následek ztrátu tohoto nároku, zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 9490.

Pracovní právo. — Policejní právo trestní (Slovensko): * Rozhodovati o odvolání proti výměru župního úřadu stran přestupku zákona o osmihodinné době pracovní č. 91/18 je kompetentní min. vnitra.

(Nález ze dne 18. listopadu 1931 č. 15.324/29.)

Prejudikatura: Boh. A 3324/24, 4060/24, 4996/25; 3864/24, 7337/28.

Věc: Ignác B. v K. proti ministerstvu sociální péče o překročení pracovní doby.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozsudkem policejního ředitelství v Košicích z 19. března 1928 byl st-l Ignác B. uznán vinným přestupkem § 1 zák. o osmihodinné době pracovní č. 91/18, spáchaným tím, že zaměstnával úředníky denně déle než 8 hodin, případně týdně déle než 48 hodin; st-l byl odsouzen podle § 13 téhož zák. k pokutě 500 Kč, v případě nedobytnosti k uzamčení na dobu 25 dnů. Župní úřad v Košicích rozsudkem z 30. června 1928 nevyhověl odvolání st-le a potvrdil rozsudek I. stolice z důvodů tam uvedených. Další rekurs st-lův zamítlo min. soc. péče nař. rozhodnutím.

O stížnosti uvážil nss:

Vzhledem k námitce ve stížnosti obsažené a ostatně i z povinnosti úřední musil nss zabývati se především otázkou, zda nař. rozhodnutí bylo vydáno min. soc. péče v mezích zákonné jeho příslušnosti.

Že působnost min. soc. péče vztahuje se i na Slov., kde věc, o kterou jde, vznikla, o tom nemůže vzhledem k ustanovení zák. č. 2/18 býti

pochybnosti. Rovněž nemůže býti sporu o tom, že toto min. je kompetentní vykonávati i na Slov. působnost, která mu podle zák. č. 91/18 o osmihodinné době pracovní v celém státě přísluší. Otázka jest pouze, zda do této působnosti patří i instanční rozhodování o rekursech proti trestním nálezům vydaným pro přestupky tohoto zákona. Poněvadž jde o přestupky, jichž stíhání jest svěřeno úřadům správním (§ 13 cit. zák.), platí zde i předpisy § 1 uh. trest. policej. řádu (nař. býv. uh. min. vnitra a býv. uh. min. spravedlnosti č. 65.000 ex 1909). Podle tohoto předpisu přísluší rozhodovati ve věcech přestupkových, jichž stíhání jest svěřeno správním úřadům, ve III. stolici příslušnému ministrovi. Podle posledního odstavce tohoto paragrafu jest ve všech těch záležitostech, jichž rozhodování ve III. stolici není výslovně přikázáno ministru jinému, kompetentním rozhodovati ve III. stolici ministr vnitra. Podle toho byl by min. soc. péče příslušným rozhodovati ve III. stolici o rekursech proti trestním nálezům pro přestoupení zákona o osmihodinné době pracovní jen tehdy, kdyby tento zákon, nebo jiný zákon výslovně tuto trestní kompetenci mu přikázal.

Zákon č. 91/18 obsahuje v § 13 ustanovení, že přestupky tohoto zákona trestají politické úřady I. stolice, případně revírní báňské úřady. O tom, komu přísluší rozhodování ve věcech přestukových ve stolici III., nemá zákon ten výslovného ustanovení. Za takové výslovné ustanovení nelze zejména pokládati předpis § 16, jímž uloženo bylo min. soc. péče, aby ve srozumění s ostatními ministry tento zákon provedl. Nelze proto tomuto ustanovení přiznávati derogující účinek vůči kompetenčnímu předpisu § 1 cit. trest. polic. řádu. Není také jiného předpisu zákonného, který by výslovně přikazoval min. soc. péče, aby rozhodovalo jako III. stolice v záležitostech týkajících se přestupků zákona o osmihodinné době pracovní. Ale pak nebyl min. soc. péče příslušným, aby v záležitostech těch jako III. stolice rozhodoval, nýbrž příslušným byl min. vnitra (srov. Boh. A 3324/24, 4060/24 a 4996/25).

Pro opačný náhled nemůže odvodní spis důvodně dovolávati se nál. Boh. A 7337/28, ježto nález týká se trestního případu v zemích historických, kde § 1 uh. tr. ř. neměl platnosti. Nál. Boh. A 3864/24, na nějž odvodní spis rovněž k odůvodnění kompetence min. soc. péče poukazuje, týká se rozhodnutí slovenského odděl. min. soc. péče při min. pro Slov., a netýká se tedy rozhodnutí min. soc. péče samého. Nelze tedy ani podle tohoto nálezu pro kompetenci min. soc. péče samého nic dovozovati.

Ježto podle toho min. soc. péče neprávem přisvojilo si kompetenci k instančnímu rozhodování o rekursu v této přestupkové záležitosti, bylo rozhodnutí jeho zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 9491.

Samospráva obecní. — Řízení před nss-em: Je poplatník v obci, který v řízení správním nevystupoval, legitimován ke